



എമ്മാവുസ് വചനദൂത്

തിരുഹൃദയ തിരുനാൾ

റവ. ഡോ. സിറിയക് മുപ്പാത്തിയിൽ MCBS

യോഹ. 19: 30-37 (Vol. 9, Issue 66)

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയ തിരുനാൾ നമ്മുടെ പാവപ്പെട്ട ഹൃദയങ്ങളെ അഭൗമികമായ സ്നേഹം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മിസ്സിക് ആയ വി. മാർഗരീത്ത മരിയ അലെക്സോക്ക് എന്ന കന്യകയ്ക്ക് ഈശോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് വെളിപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരമാണ്; “കണ്ടാലും, മനുഷ്യകുലത്തെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയം.” ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരുടെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം ഈശോമിശിഹാ തന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവിടുത്തെ സമീപിച്ചവർക്കെല്ലാം “ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു” എന്ന അനുഭവം കിട്ടി. അതിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ അനുഭവം കുരിശിൽ കിടന്നുള്ള ഈശോയുടെ മരണം തന്നെ. കുരിശുമരണത്തിലൂടെ അവിടുന്ന് മനുഷ്യകുലത്തെ പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു. ദൈവ-മനുഷ്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

എന്നാൽ, കുരിശിലെ മരണം ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ അവസാനമായിരുന്നില്ല. കാൽവരിയിലെ മരണത്തിന് ദൃക്സാക്ഷി ശിഷ്യനായ യോഹന്നാൻ പിന്നീട് സംഭവിച്ചവ വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ: “അത് സാബത്തിനായുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു. സാബത്തിൽ ശരീരങ്ങൾ കുരിശിൽ കിടക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദന്മാർ പീലാത്തോസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പീലാത്തോസിന്റെ കൽപന പ്രകാരം ഈശോയുടെ കൂടെ കുരിശിൽ തറച്ച രണ്ടു പേരുടെയും കാലുകൾ തകർത്തു. അവർ ഈശോയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നു കണ്ടതിനാൽ അവന്റെ കാലുകൾ തകർത്തില്ല. എന്നാൽ, പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ ഈശോയുടെ

വിലാവിൽ കുന്തം കൊണ്ട് കുത്തി. ഉടനെ അതിൽ നിന്ന് രക്തവും ജലവും പുറത്തു വന്നു. അതു കണ്ടയാൾ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യവുമാണ്.”

ഈശോയുടെ കാലുകൾ ചുറ്റിക്കൊണ്ട് അടിച്ചുതകർക്കാതെ പകരം അവിടുത്തെ വിലാവിൽ കുന്തം കൊണ്ട് കുത്തിയ പടയാളി താരതമ്യേന ഒരു നല്ലകാര്യമാണ് ചെയ്തത്. കുരിശിൽ കിടന്നു മരിക്കുന്നവന്റെ കാലുകൾ തകർക്കുന്നത് അതിക്രമമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. വിലാവിൽ കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിയവനാണ് “സത്യമായും ഇവൻ ദൈവപുത്രനാണ്” എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയ ശതാധിപൻ. ഈ പ്രവൃത്തി സുവിശേഷകന് വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു സംഭവമാണ്. അത് കേൾവികാരന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ട് സുവിശേഷകൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ സാധാരണ അവതരണ രീതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. സാധാരണയായി ഒരു അടയാളം കൊണ്ടോ, കൂടിക്കാഴ്ച കൊണ്ടോ തുടങ്ങിയിട്ട് പിന്നീട് പല കോണുകളിലൂടെ അതിലെ ദൈവശാസ്ത്രം വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ശൈലിയാണ് സുവിശേഷകൻ അവലംബിക്കാറ്. ഇവിടെയാകട്ടെ, സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യം എന്ന പോലെ ഈശോയുടെ പിളർക്കപ്പെട്ട ഹൃദയം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ട് സുവിശേഷകൻ നിശബ്ദനാകുന്നു.

സമവീക്ഷണ സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈശോയുടെ മരണസമയത്ത് ദൈവാലയത്തിലെ തിരശീല നടവെ

കീറുന്നതിനു സമാനമാണിത്. അവിടെ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ അത്യുച്ചിയിലാണ് പ്രേക്ഷകരെല്ലാവരും സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നുചേരുന്നു. “ഈശോമിശിഹാ ദൈവമാകുന്നു” എന്ന വിശ്വാസം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭാവിമഹത്വം സാക്ഷാത്കൃതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് “നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് താൻ സത്യമാണ് പറയുന്നതെന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്ന് സുവിശേഷകൻ കുട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്.

ഈശോയുടെ പിളർക്കപ്പെട്ട വിലാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള യോഹന്നാന്റെ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം അവസാനിക്കുന്നത് ഒരു പ്രവാചക വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. “തങ്ങൾ കുത്തിത്തുളച്ചവനെ അവർ നോക്കും.” ജോസിയ രാജാവിന്റെ അന്ത്യത്തെയാണ് സഖരിയാ പ്രവാചകൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇസ്രായേലിന്റെ മഹാനായ രാജാവായിരുന്നു ജോസിയ. കർത്താവിനുമുമ്പായി പൂർണ്ണമായി ചേർന്നുനിന്നവൻ. ഇതിനു മുമ്പോ ഇതിനു ശേഷമോ ഇസ്രായേലിൽ ഇതുപോലൊരു മഹാനായ രാജാവ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും ജറുസലേമിൽ വച്ച് ഈജിപ്ഷ്യൻ ഭടന്മാരുടെ കൂന്തംകൊണ്ടുള്ള കുത്തേറ്റ് ദാരുണമായി അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ജനങ്ങൾ പകച്ചുപോയി. ദൈവം നീതിമാനെ കൈവെടിഞ്ഞോ? തിന്മ, നന്മയുടെ മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചോ? ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അസ്വസ്ഥമാകുന്ന ദുഃഖസ്ഥരണയാണിത്. നല്ലവനായ രാജാവിനെ ഓർത്തുകൊണ്ട് സഖരിയാ പ്രവാചകൻ പറയുകയാണ്: “പാർശ്വം പിളർക്കപ്പെട്ട ഒരു വനെ നോക്കിനിൽക്കുന്നതിലൂടെ കൃപാവരവും സമാശ്വാസവും ഒഴുകിവരുന്നു” “ആ ദിവസം” സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യമാണിത്. ജനത്തെ മുഴുവൻ ഒരു നീരുറവ ശുദ്ധമാക്കും. ജറുസലേമിൽ നിന്ന് ജീവജലം ഒഴുകിവരും. കർത്താവ് അന്ന് ഭൂമി മുഴുവന്റെയും അതിനാഥനാകും.

പാർശ്വം പിളർക്കപ്പെട്ട രാജാവിലൂടെ കൈവരുന്ന രക്ഷ സാർവ്വത്രികമാണ്. ഓരോരുത്തരും അത് കാണും. അവനെ കുത്തി മുറിവേൽപ്പിച്ചവരും അത് കാണും. എല്ലാവരും മാറത്തടിച്ചു കരയും. പാർശ്വം പിളർക്കപ്പെട്ട ഈ രക്ഷകൻ ഏകജാതൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നവരെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെട്ട് രക്ഷ നേടും. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ അവർ പുതിയ മനുഷ്യരായിത്തീരും.

ഹൃദയം പിളർക്കപ്പെട്ട ഈശോയുടെ ഹൃദയമായ ക്ഷണം മത്തായി സുവിശേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവർക്കും ഭാരം വഹിക്കുന്നവർക്കുമാണ് ക്ഷണം. “നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ.” മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടപാടുകൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞവനാണ് ഈശോ. ജീവിതാനുഭവത്തിലൂടെയാണ് അവിടുന്ന് അത് അറിഞ്ഞത്. നമ്മുടെ ക്ഷീണങ്ങളും തളർച്ചകളും അവിടുത്തേയ്ക്ക് അന്യമല്ല. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സദാർത്ഥ അറിയിച്ച് ക്ഷീണിച്ചു

വന്ന ശിഷ്യന്മാരോട് അവിടുന്ന് പറയുന്നത് “വരിക, നിങ്ങൾ അൽപനേരം വിശ്രമിക്കുക” എന്നാണ്. ഈശോ നമ്മെ മനസിലാക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ് തന്നെ നമുക്ക് ആശ്വാസം തരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ഈ അറിവ് കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്. പലവിധത്തിലും ശാരീരികമായും മാനസികമായും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ഒട്ടുമിക്കവരും. അവരെയെല്ലാം ഈശോ ക്ഷണിക്കുന്നു - “വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ വിശ്രമം തരാം.”

ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ആശ്വാസം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ നാം ചെയ്തേ മതിയാകൂ. അവിടുത്തെ നുകം വഹിക്കണം; അവിടുത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കുകയും വേണം. നമ്മൾ ചോദിക്കും എങ്ങനെയാണ് നുകം വഹിക്കുക.. അടിമവേലയല്ലേ..? അതിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. കാൽവരിയിലേയ്ക്ക് കുരിശ് ചുമക്കുവാൻ കൂടിയ കെവുറീൻകാരനായ ശിമയോനെ കണ്ടുപഠിച്ചാലേ ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആശ്വാസം എന്താണെന്നറിയൂ. ഈശോയുടെ നുകം സ്നേഹത്തിന്റെ നുകമാണ്. ഈശോയോട് ചേർന്നുപോവുകയാണ് നല്ലത്. അല്ലാത്തവർ കടുത്ത നിരാശയ്ക്ക് വശംവദരാകും. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഭാരം ഇല്ലാതാക്കുകയല്ല അത് വഹിക്കുവാനുള്ള ശക്തി തരികയാണ് ചെയ്യുക. രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയും എളുപ്പമല്ല; “എന്നിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക” - നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് പഠിക്കാൻ, നമ്മുടെ വിയർപ്പാഴ്ചകളിനും അദ്ധ്യാനത്തിനും ലക്ഷ്യമുണ്ടെന്നറിയാൻ ഈശോയിൽ നിന്ന് പഠിക്കണം. അവിടുത്തെ നുകം നാം ഹൃദയപൂർവ്വം ഏറ്റുവാങ്ങിയാൽ നമ്മുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കിട്ടും. അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കും.

“എന്നിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക” ഇതിന്റെ ഗ്രീക്ക് മൂലത്തിൽ എന്നിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക എന്നല്ല, “എന്നെ പഠിക്കുക” എന്നാണ് സുവിശേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈശോയെ പഠിക്കുക, ധ്യാനിക്കുക. ഈശോയെ പഠിക്കുന്നവരാകണം. ഗുരുമുഖത്തു നിന്ന് പഠിക്കണമെന്ന് ഭാരതീയർ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഈശോയുടെ ശിഷ്യനാകാൻ ഈശോയെ അറിയുക; അവിടുത്തെ തിരുഹിതം തിരിച്ചറിയുക.

യഹൂദ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ അതിന് ഒറ്റ വഴിയേ ഉള്ളൂ. തോറ പഠിക്കുക. അപ്പനും മകനും തമ്മിൽ ബന്ധമുള്ളതുപോലെ തോറയുടെ അന്തസ്സത്ത ഗാഢമായ ബന്ധത്തിലൂടെയേ പഠിക്കാനാകൂ. ഇത്തരം സുദൃഢമായ ബന്ധത്തിലേയ്ക്ക് ഈശോ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. സുവിശേഷം ധ്യാനിച്ചു നാം ഹൃദയസ്ഥമാകണം. സ്നേഹത്തിന്റെ പാഠശാലയായ ഈശോയുടെ തുറന്നിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പഠിക്കാം.